

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา คุณภาพของคนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะนำไปปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

นับตั้งแต่การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ถือได้ว่าเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 เมื่อการปฏิรูปการเรียนรู้เป็นภารกิจที่มีกฎหมายรองรับ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงต้องทำและทำให้ได้เพื่อให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ของสังคมไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 2) นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 5 ที่กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐไว้ในส่วนที่ 4 ซึ่งเป็นแนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษาและวัฒนธรรม ก็ได้ให้ความสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาไว้เช่นเดียวกัน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่าให้จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงให้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถใช้งานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, 2543, หน้า 15-16)

ภารกิจของสถานศึกษาที่ให้การศึกษแก่เยาวชน คืองานวิชาการ ซึ่งถือว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหลาย จึงมีผลต่อคุณภาพของนักเรียน ส่วนงานอื่นๆ ถือว่าเป็นงานสนับสนุนงานวิชาการให้มีคุณภาพ ผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นผู้นำจุดมุ่งหมายของการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ เป็นผู้พัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพและสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ครูเป็นผู้รับนโยบายจากผู้บริหารโรงเรียนมาปฏิบัติ อย่างไรก็ตามปัญหาการบริหารงานวิชาการเกิดจากผู้บริหารโรงเรียนและครูจำนวนไม่น้อยที่ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับงานวิชาการ หรือไม่เห็นความสำคัญของงานวิชาการ เอาใจใส่ด้านอื่นมากกว่า ทำให้เห็นว่าผู้บริหารไม่เป็นผู้นำทางวิชาการ ทำให้การบริหารงานของโรงเรียนเป็นปัญหา

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนนั้น มิได้หมายเพียงการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนเท่านั้น หากแต่ยังหมายถึงการจัดกิจกรรมทุกชนิดที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียน ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในฐานะเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้การสนับสนุนแก่คณะครูในการจัดกิจกรรมต่างๆ สร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้การเรียนมีชีวิตชีวา นักเรียนมีความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข รวมทั้งการแก้ปัญหา การติดตาม ประเมินผล จัดประชุมสัมมนา และการอบรมเพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนนโยบายของโรงเรียนที่ถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะปัจจุบันอยู่ในช่วงการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ เปิดแนวทางใหม่ให้แก่ครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามาร่วมจัดการศึกษา การจัดทำหลักสูตร และการบริหารจัดการให้เกิดการเรียนรู้ที่กลมกลืนกับท้องถิ่น เป็นการเกื้อหนุนกันและกัน (สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543, หน้า 5)

จังหวัดสิงห์บุรี เป็นจังหวัดหนึ่งที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายึดแนวการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาถือว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนทางด้านวิชาการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนเป็นอย่างสูงสุด และปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ให้มีการจัดการศึกษาในรูปแบบโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 45 แห่ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนในระดับที่สูงขึ้น เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนของจังหวัด (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี, 2548, หน้า 4)

จากที่ผ่านมาจังหวัดสิงห์บุรี ได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของจังหวัดสิงห์บุรีเริ่มมีผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนสูงขึ้น แต่จะมีบางรายวิชาที่ยังอยู่ในเกณฑ์ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน โดยเฉพาะ

รายวิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 38.72 คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 35.37 และภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 31.08 จำเป็นต้องบริหารจัดการให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี, 2548, หน้า 25)

สำหรับโรงเรียนขยายโอกาสของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีนั้น จากการสัมภาษณ์ถึงปัญหาของโรงเรียนขยายโอกาส คำรณ เรือนณรงค์ (2550, มีนาคม 6) ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ พบว่ามีปัญหาครูไม่อุทิศเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งบประมาณที่ได้รับยังไม่เพียงพอในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน ครูมีวุฒิและประสบการณ์ไม่ตรงกับวิชาที่สอนทำให้นักเรียนได้รับความรู้ได้ไม่ลึกซึ่ง ครูยังขาดทักษะในการทำแผนการสอนและขาดการวิเคราะห์แผนการสอน ครูคนเดียวรับผิดชอบการสอนหลายวิชาและมีหน้าที่หลายอย่าง และการประเมินและนิเทศยังไม่สม่ำเสมอ ทำให้ขาดความต่อเนื่อง สรชัย ศุภสิทธิกุลชัย (2550, มีนาคม 10) ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศรีสำราญ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า มีปัญหาด้านบุคลากรที่ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดหลักสูตรเกี่ยวกับการนำไปใช้อย่างชัดเจน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่สอดคล้องกับหลักสูตร และขาดเอกสารคู่มือที่เป็นแนวทางการนำไปใช้ การเตรียมการสอนของครูยังไม่สอดคล้องกับกิจกรรมของการเรียนการสอน การจัดครูเข้าสอนไม่ตรงกับความรู้และความถนัดตามเอกวิชาที่เรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่เกิดผลสัมฤทธิ์เท่าที่ควร และครูหนึ่งคนสอนมากกว่าหนึ่งวิชาทำให้การเตรียมการสอนไม่ทัน และมีหน้าที่รับผิดชอบหลายหน้าที่ กอบกุล เดียวตระกูลวัฒน์ (2550, มีนาคม 12) หัวหน้างานวิชาการโรงเรียนวัดดุ่มหู กล่าวว่า มีปัญหาที่บุคลากรครูอายุค่อนข้างมากทำให้การเรียนรู้อื่น ๆ เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ครูมีจำนวนไม่พอเพียงและขาดงบประมาณ การจ้างครูมาช่วยสอน ผู้บริหารยังบริหารหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพได้ดีไม่เท่าที่ควรและเป็นระบบ และการจัดการเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ยังไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และถวิล ทิมมา (2550, มีนาคม 15) ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดโบสถ์ กล่าวถึงปัญหาว่ายังขาดวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียนทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ขาดขาดทักษะทางด้านการใช้สื่อและการสร้างสื่อการเรียนการสอน ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ขาดความรับผิดชอบในการจัดกิจกรรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางเท่าที่ควรทำให้เด็กนักเรียนไม่ค่อยได้แสดงความคิด การประเมินและการนิเทศยังไม่สม่ำเสมอและต่อเนื่องทำให้ไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด ครูให้ความร่วมมือในการนิเทศน้อย และครูมีความเข้าใจหลักสูตรไม่ถ่องแท้ และขาดคู่มือในการดำเนินการที่เป็นแนวทางการนำไปใช้

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่างานวิชาการเป็นงานสำคัญ เป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของการจัดการศึกษาทุกระดับ จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง มีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ

ที่แท้จริงในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี เพื่อจะได้ทราบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการ เพื่อจะนำผลของการวิจัยในครั้งนี้นำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันเป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน วิชยฐานะ วิธีกรพัฒนาตนเอง และภาระการเป็นหนี้

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี และนำไปปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ในปีการศึกษา 2550 จำนวน 765 คนโดยจำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 45 คน และครูผู้สอน จำนวน 720 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เนื่องจากประชากรมีจำนวนแน่นอน (finite population) จึงคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane) ในการคำนวณ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2540, หน้า 71) และได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 263 คน เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงใช้ผู้บริหารทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 218 คน จากโรงเรียน 45 โรงเรียน ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามอำเภอ หลังจากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนของครู

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบ

3.1.1 ตำแหน่ง

- 1) ผู้บริหาร
- 2) ครูผู้สอน

3.1.2 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.3 อายุ

- 1) น้อยกว่า 30 ปี
- 2) 30 - 40 ปี
- 3) 41 - 50 ปี
- 4) มากกว่า 50 ปี

3.1.4 วุฒิการศึกษา

- 1) ปริญญาตรี
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.5 ประสบการณ์การทำงาน

- 1) น้อยกว่า 11 ปี
- 2) 11 - 15 ปี
- 3) 16 - 20 ปี
- 4) มากกว่า 20 ปี

3.1.6 วิทยฐานะ

- 1) ครู
- 2) ครูชำนาญการ
- 3) ครูชำนาญการพิเศษ
- 4) ครูเชี่ยวชาญหรือเชี่ยวชาญพิเศษ

3.1.7 วิธีการพัฒนาตนเอง

- 1) อ่านหนังสือหรือวารสารทางวิชาชีพ
- 2) ฟังวิทยุ - โทรทัศน์
- 3) อบรมสัมมนา
- 4) สืบค้นจากอินเทอร์เน็ต
- 5) อื่น ๆ

3.1.8 ภาวะการเป็นหนี้

- 1) ไม่มีหนี้
- 2) ไม่เกิน 30,000 บาท
- 3) มากกว่า 30,000 บาท

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาทางวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ใน 6 ด้าน ตามกรอบแนวคิดของอุทัย บุญประเสริฐ (2549, หน้า 6) คือ 1) ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ 2) ด้านการเรียนการสอน 3) ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน 4) ด้านกิจกรรมนักเรียน 5) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน และ 6) ด้านการนิเทศการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ปัญหาการบริหารงานวิชาการ หมายถึง สภาพที่พบหรือที่เป็นอยู่อันเป็นอุปสรรคที่เป็นสาเหตุให้การบริหารงานวิชาการไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการร่วมมือกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยแบ่งงานวิชาการมี 6 ด้าน ดังนี้

1. **ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้** หมายถึง การบริหารจัดการ ประสพการณ์ทั้งหมดที่โรงเรียนจัดให้นักเรียนทั้งในห้องและนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่พึงประสงค์

2. **ด้านการเรียนการสอน** หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนและผู้เรียนได้จัดกิจกรรม ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

3. **ด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน** หมายถึง สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ เพื่อช่วยในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. **ด้านกิจกรรมนักเรียน** หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดและความสนใจของตนเอง

5. **ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน** หมายถึง กระบวนการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้บรรลุในการเรียนและครูผู้สอนได้บรรลุในการสอนตามจุดมุ่งหมายปลายทางของหลักสูตร

6. **ด้านการนิเทศการศึกษา** หมายถึง ความร่วมมือปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการทำงาน เพื่อส่งเสริมคุณภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอันจะส่งผลต่อผู้เรียน

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดการสอนระดับประถมศึกษาเดิมและได้ขยายเปิดการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี

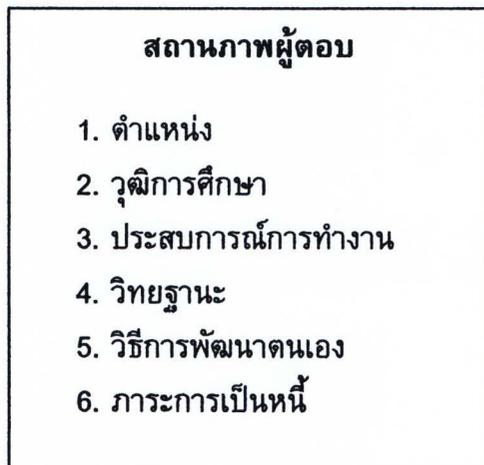
ผู้บริหาร หมายถึง หัวหน้าสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการ

ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี

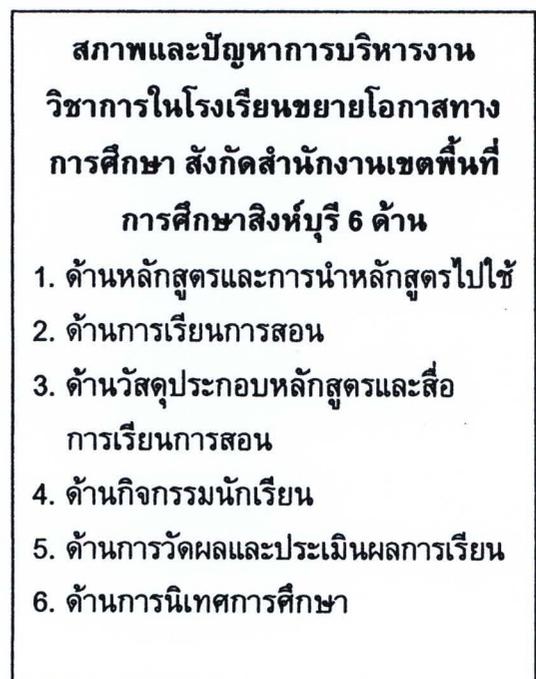
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้กำหนดกรอบแนวคิด (conceptual framework) ตามแนวคิดของอุทัย บุญประเสริฐ (2549, หน้า 6) ในการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาตามทฤษฎีของผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตาม ตำแหน่ง วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน วิชยฐานะ วิธีการพัฒนาตนเอง และภาระการเป็นหนี้